

Thi Sĩ Chàm

Hàn Mặc Tử

Ta mới thấy xuân vồn trong ánh sáng
Muôn sắc hình múa giỡn dưới ao khuya
Đôi tháp cao kiêu hãnh với hàng bia
Vối lau lách ngã mình trong cảnh vắng
Sợ chừng như tiếng rụng của sao băng
Mà vì đâu những tháp Hời kiêu ngạo
Hàng muôn năm sống mãi với đêm sương
Mà vì đâu nghe tiếng bật giữa im lìm
Như mơ tiếc những thời hưng bạo
Phải người chắng, bên suối uống mây trôi
Phải người chắng đôi cao đương hoảng hốt
Bọc trắng vàng trong áo ngủ quên đi
Để hoàng hôn loang loáng đốt oai nghi
Bao dấu vết thời xưa giờ ử dật
Phải người chắng thi sĩ của dân Chiêm

.....
Người lắng nghe lắng nghe trong đáy giếng
Tiếng vàng rơi chìm lìm xuống hư vô
Tiếng ngọc địch nhớ nhưng còn uyển chuyển
Bên cầu sương lưu đọng ánh trăng mơ
Người thốn thức tiếc buồn bao cảnh sắc
Vì luôn đêm sóng bận réo cung Hằng
Người khóc đi khóc đi cho hả nỗi hờn căm.

(Đau Thương)